

Бойчево прѣмеждие.

ойчо бързо остави училищната си чанта въ кѣщи и изкогна на улицата. Той бързаше да отиде на близката полянка, дѣто всѣка вечеръ играеше съ другаритѣ си.

По пѣтя Бойчо срѣщна слугинче съ кошница въ рѣцѣ и го тикна съ лакътѣ. По-нататѣкъ настигна селенка, натоварена съ пълна торба на гърба си. Бойчо удари съ юмрукъ по торбата, и жената залитна напредъ. Бойчо весело се засмѣ и оттича напредъ.

Близо до полянката е чичо Томовата кръчма. Единъ селенинъ току що връзваше натоваренъ конь за дървото, що е прѣдъ нея. Слѣдъ като го привърза, той влѣзе вътрѣ. Коньтъ тежко въздѣхна отъ умора и наведе глава. Искаше се на горкото животно да си почине. Товарътъ му тежеше, и дълъгъ пѣтъ бѣ изходило.

Бойчо се спрѣ до вързания конь, взема отъ земята една прѣчица и го шибна изотзадъ.

Коньтъ трѣпна и изви глава, та погледна Бойча. Съ погледъ той искаше да каже: